

KOMUNIKAT

Dekret Stolicy Apostolskiej Formularz Mszy Świętej na czas pandemii

Kongregacja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów wydała dekret zezwalający na możliwość odprawiania Mszy Świętej na czas pandemii wraz ze specjalnym formularzem mszalnym.

Dekret Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów zezwala na możliwość odprawiania specjalnej Mszy Świętej błagalnej w intencji ustąpienia pandemii, we wszystkie dni, **z wyjątkiem uroczystości oraz niedziel Adwentu, Wielkiego Postu i Okresu Wielkanocnego, dni Oktawy Wielkanocnej, wspomnienia wszystkich wiernych zmarłych, Środy Popielcowej i Wielkiego Tygodnia, przez cały czas trwania pandemii.**

Dekret, jak w nim czytamy, jest odpowiedzią na prośby, które wpłynęły do Kongregacji. „Nie ulęknieś się zarazy, co idzie w mroku (por. Ps 90, 5-6). Te słowa psalmisty to zaproszenie do okazania wielkiej ufności w wierną miłość Boga, który nigdy nie opuszcza Swego ludu w czasie próby” – czytamy w dokumencie.

Do Dekretu załączony jest formularz mszalny (w załączniku). W modlitwie zawarte są m.in. prośby o wieczne życie dla zmarłych, pociechę dla płaczących, uzdrowienie dla chorych, pokój dla umierających, siłę dla tych, którzy poświęcają się w służbie zdrowia oraz o ducha mądrości dla sprawujących władzę i o odważną życzliwość wobec wszystkich dla każdego z wiernych.

Formularz mszalny „W czasie epidemii” został przesłany do Konferencji Episkopatów krajowych przez Kongregację ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów w dn. 30.03.2020 (Prot. N. 156/20). Wpisuje się on do grupy formularzy „Mszy w różnych potrzebach” (Część II: „W różnych okolicznościach życia publicznego”). Polskie tłumaczenie zostało zatwierdzone przez Kongregację w dn. 3 kwietnia 2020.

Tego formularza mszalnego można używać zgodnie z rubryką wstępną w czasie przed Niedzielą Palmową 2020, a potem dopiero w pierwszy wolny dzień po Oktawie Wielkanocy czyli 20 kwietnia.

Kolor liturgiczny na tę Mszę, zgodnie z Ogólnym Wprowadzeniem do Mszału Rzymskiego 347, to fioletowy, ponieważ formularz ma charakter pokutny.

Odnosnie do prefacji Kongregacja nie podała normy, jednak zgodne z rubryką odnośnie mszy w różnych potrzebach, najlepiej jest przyjąć jednolite rozwiązanie i stosować V Modlitwę Eucharystyczną – C (Chrystus wzorem miłości), na którą wskazuje rubryka łacińska (Appendix ad Ordinem Missae, Prex Eucharistica pro variisnecessitatibus IV (Iesuspertransiensbenefaciendo), Mszał Rzymski 2008 s. 702). W dodatkowej korespondencji z Kongregacją udało się otrzymać informację (w dn. 03.04.2020), że jeśli używa się innej modlitwy eucharystycznej, można użyć pierwszej prefacji o Męce Pańskiej (nr 17) lub prefacji o Krzyżu świętym (nr 50).

Czytania z formularza „W okresie trzęsienia ziemi” nie są obowiązkowe, można użyć czytań z dnia.

Biuro Prasowe KEP

* * * * *

Podajemy tekst dekretu:

Kongregacja ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów

Prot. N. 156/20

DEKRET w sprawie Mszy świętej na czas pandemii

Nie ulęknieś się zarazy, co idzie w mroku (por. Ps 90, 5-6). Te słowa psalmisty to zaproszenie do okazania wielkiej ufności w wierną miłość Boga, który nigdy nie opuszcza Swego ludu w czasie próby.

W tych dniach, kiedy cały świat jest ciężko dotknięty wirusem Covid-19, do Kongregacji wpłynęły liczne prośby o możliwość odprawienia specjalnej Mszy świętej błagalnej w intencji ustąpienia pandemii.

Dlatego też Kongregacja ta, na mocy uprawnień udzielonych jej przez Ojca Świętego FRANCISZKA, zezwala na możliwość odprawiania Mszy świętej na czas pandemii, we wszystkie dni, z wyjątkiem uroczystości oraz niedziel Adwentu, Wielkiego Postu i Okresu Wielkanocnego, dni Oktawy Wielkanocnej, wspomnienia wszystkich wiernych zmarłych, Środy Popielcowej i Wielkiego Tygodnia (por. Ogólne wprowadzenie do Mszału Rzymskiego, nr 374), przez cały czas trwania pandemii.

Do niniejszego Dekretu załącza się formularz mszalny.

Bez względu na jakiegokolwiek przeciwne zarządzenia.

W siedzibie Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, dnia 30 marca 2020 r.

Robert kard. Sarah
Prefekt

+ Arthur Roche
Arcybiskup Sekretarz

* * * * *

/-/ Ks. Rafał Dettlaff
Kanclerz Kurii

/-/ Ks. Krystian Kletkiewicz
Dyrektor Wydziału Duszpasterskiego

Znak: III D 2 a – 30/2020

ZAADOPTUJ

MEDYKA I CHOREGO

**DOŁĄCZ DO AKCJI
I OBEJMIJ DUCHOWĄ OPIEKĄ:**

- LEKARZA
- PIEŁĘGNIARKE • POŁOŻNĄ
- DIAGNOSTĘ LABORATORYJNEGO • RATOWNIKA MEDYCZNEGO
- FARMACEUTĘ • SALOWĄ • KAPELANA
- WOLONTARIUSZA • OSOBĘ CHORĄ

Jeśli chcesz adoptować duchowo jakąś osobę, podejmij codziennie modlitwę w intencji tej osoby i jej rodziny.

Wystarczy, że w sercu wzbudzisz intencję adopcji

i podejmiesz wysiłek modlitwy.
Codziennie módl się dowolnie wybraną modlitwą
np. „Ojcze nasz”, „Zdrowaś Mario”,
„Pod Twoją obronę” lub inną.

JEZUS ŻYJE I CHCE, ABYŚ ŻYŁ

Nota Komisji Nauki Wiary Konferencji Episkopatu Polski w związku z pandemią koronawirusa

Wyznanie wiary w Boga i Jego Opatrzność nad światem ma wielkie znaczenie dla ludzkiego życia. Przypomina, że dla Boga nie ma nic niemożliwego, że jest On Władcą wszechświata i Panem ludzkiego losu. Bóg nie pozostawia dzieła stworzenia samemu sobie, ale troszczy się o dobro duchowe każdego człowieka. Wiara w Opatrzność Bożą może być jednak wystawiona na próbę w obliczu zła i cierpienia, zwłaszcza o wymiarze tak globalnym, jak pandemia spowodowana przez koronawirusa SARS-CoV-2.

1. Oblicza lęku

„Na naszych placach, ulicach i miastach zebrały się gęste ciemności – mówił papież Franciszek w swojej przejmującej homilii na pustym Placu Świętego Piotra – ogarnęły nasze życie, wypełniając wszystko ogłuszającą ciszą i posępną pustką, która paraliżuje wszystko na swej drodze. Czuje się je w powietrzu, dostrzega w gestach, mówią o tym spojrzenia. Przestraszyliśmy się i zagubiliśmy”(27.03.2020 r.).

W czasie pandemii ludzie doświadczają lęku, który przybiera różne kształty. Najczęściej jest to lęk przed śmiercią, będący przyczyną wielu innych ludzkich obaw. Z tego podstawowego lęku wyrastają inne: lęk przed zarażeniem, chorobą, odejściem bliskich osób, bezrobociem, bankructwem, blokadą szans rozwoju, długotrwałą izolacją. Nie można też zapomnieć o dotkliwym lęku przed samotnością, utratą sensu życia, przed zwątpieniem w Bożą Opatrzność i związaną z tym wszystkim obawą o przyszłość świata.

Oprócz rozmaitych przejawów strachu, będącego spontaniczną reakcją ludzi na dostrzegane niebezpieczeństwa, pojawia się także negatywne zjawisko sztucznego wywoływania lęku generowane przez współczesnych proroków pesymizmu, apokaliptycznego końca świata i rzekomej „godziny działania karzącego Boga”. Głównym błędem owych samozwańczych proroków jest nieprawomocne i zarazem sugestywne wypowiedanie się w imieniu Boga, promowanie prostych i naiwnych „recept” na zmianę sytuacji, błędne pojmowanie Opatrzności Bożej jako mechanicznej i natychmiastowej interwencji Bożej na zawołanie człowieka. Rodzi się tu niebezpieczeństwo manipulowania Bogiem, wystawiania Go na próbę, a w konsekwencji niedopuszczalnego rozliczania Boga. Człowiek nie może stać się zuchwałym sędzią oskarżającym Boga. Na tej złudnej drodze nigdy nie znajdzie satysfakcjonującej odpowiedzi na pytanie o sens cierpienia.

2. Kościół jako „sakrament nadziei”

W sytuacji narastającego lęku, którego liczne formy dotyczą realnych i konkretnych zagrożeń, pojawia się również niebezpieczeństwo rozpacz. Jest ona szczególnie destrukcyjna.

Rozpacz – w odróżnieniu od innych form lęku – nie jest spontaniczną reakcją człowieka na jakieś konkretnie rozpoznane zagrożenie, lecz subiektywnym stanem poczucia beznadziejności, całkowicie paraliżującym osobę ludzką. Rozpacz jest wyrazem skrajnego braku wiary w możliwość pokonania niebezpieczeństwa, całkowitego zwątpienia w możliwość pozytywnej zmiany.

W obecnym czasie pandemii, naznaczonym ludzką skłonnością do rozpacz, Kościół na nowo odkrywa swoją misję, którą jest głoszenie Chrystusa jako źródła nadziei, pociechy i umocnienia. Będąc sakramentem nadziei w świecie dotkniętym cierpieniem i zwątpieniem, Kościół rozpoznaje swoją odpowiedzialność za stan nadziei w ludzkich sercach i za wiarę w przezwyciężenie groźby destrukcyjnej rozpacz. Wspólnota Kościoła jest wezwana, aby szczególnie w sytuacji zagrożenia okazywać swoje macierzyńskie i miłosierne oblicze, zatroskane o umocnienie nadziei w sercach ludzi zmagających się ze światową pandemią.

Najpełniejszą odpowiedzią na pytanie o sens zła i cierpienia jest Ewangelia, Dobra Nowina o Bogu, który objawił się w Jezusie Chrystusie jako Pan życia i śmierci, Zwycięzca piekła i szatana, Odkupiciel człowieka i wszelkiego stworzenia. On zwyciężył zło i daje nam udział w tym zwycięstwie. „On jest naszą nadzieją, jest najpiękniejszą młodością tego świata. Wszystko, czego dotknie, staje się młode, staje się nowe, napędza się życiem. [...] On żyje i chce, abys żył” (Franciszek, *Christusvivit*, nr 1).

Katechizm Kościoła Katolickiego uczy, że dopuszczenie przez dobrego i wszechmocnego Boga zła fizycznego i moralnego jest tajemnicą, na którą światło rzuca Chrystus. Podkreśla też, iż – choć zło nie staje się dobrem – Bóg ze zła może wyprowadzić dobro: „Z największego zła moralnego, jakie kiedykolwiek mogło być popełnione, z odrzucenia i zabicia Syna Bożego, spowodowanego przez grzechy wszystkich ludzi, Bóg, w nadmiarze swej łaski, wyprowadził największe dobro: uwielbienie Chrystusa i nasze Odkupienie” (KKK 312).

3. Bezdroża pseudoreligijnych propozycji

W obliczu realnego niebezpieczeństwa płynącego z faktu pandemii rodzą się ze strony pseudoreligijnych interpretatorów szkodliwe postulaty. Niezgodne z biblijnym obrazem Boga jest ukazywanie Go jako niemiłosiernego sędziego, bezdusznego kontrolera ludzkich działań, mściwego tyrana lub przeciwnie – obojętnego władcy świata, zdystansowanego obserwatora ludzkiego teatru dziejów. Niebezpieczne jest obsesyjne szukanie kozła ofiarnego jednoznacznie odpowiedzialnego za pandemię, a także praktyka potępiania, stygmatyzowania, obwiniania całych grup ludzkich za zło pandemii.

Szkodliwe jest propagowanie fałszywej historiozofii, powoływanie się na prywatne pseudoobjawienia i sny, nonszalancka, wyrwana z kontekstu egzegeza biblijna, ignorowanie, marginalizowanie lub nawet otwarte kwestionowanie współczesnego nauczania Kościoła. Ze słuszną krytyką spotyka się nierozróżnianie porządku natury i łaski, wymiaru duchowego i materialnego, prowadzące do lekceważenia zasad bezpieczeństwa podczas liturgii.

Niedopuszczalne jest magiczne traktowanie sakramentów i sakramentaliów, promowanie wizji Kościoła jako bezpiecznej arki, przeznaczonej wyłącznie dla świętych i sprawiedliwych. Pojawia się niekiedy ukryta pochwała indywidualizmu i egoizmu, wyrażająca się w poszukiwaniu ratunku wyłącznie dla siebie i swoich bliskich, czy współwyznawców, którzy dzięki realizacji proponowanych akcji zostaną zachowani od nieszczęścia.

Dojrzała religijność wyraża się zarówno w odrzuceniu *kwietyzmu*, postawy polegającej na braku jakichkolwiek działań w oczekiwaniu na pomoc Bożej łaski, jak i *pelagianizmu*, polegającego na przekonaniu, że człowiek sam z siebie jest w stanie osiągnąć zbawienie i rozwiązać wszystkie problemy. Należy natomiast dowartościować postawę *synergii*, czyli współpracy człowieka z Bogiem, połączenia ludzkich działań z otwarciem na dar Bożej łaski, rzetelnej wiedzy z głęboką wiarą, codziennej aktywności z gorącą modlitwą.

4. Czas próby i wyboru

Odrzucając pesymistyczne i fatalistyczne rozumienie historii, Kościół ukazuje Chrystusa jako sens dziejów świata, a Boga jako naszą absolutną przyszłość. Na początku nowego tysiąclecia św. Jan Paweł II wyraził życzenie, aby Kościół stawał się domem i szkołą komunii. „Duchowość komunii – pisał w *Novo millennio ineunte* to przede wszystkim spojrzenie utkwione w tajemnicy Trójcy Świętej, która zamieszkuje w nas i której blask należy dostrzegać także w obliczach sióstr i braci żyjących wokół nas. Duchowość komunii to także zdolność odczuwania więzi z bratem w wierze dzięki głębokiej jedności mistycznego Ciała, a zatem postrzegania go jako «kogoś bliskiego», co pozwala dzielić jego radości i cierpienia, odgadywać jego pragnienia i zaspokajać jego potrzeby, ofiarować mu prawdziwą i głęboką przyjaźń” (nr 43).

Pandemia ogarniająca wszystkie kraje świata odsłania naszą kruchość egzystencjalną i złudne poczucie samowystarczalności. Jednocześnie mobilizuje do odkrycia braterstwa i przynależności do jednej rodziny ludzkiej. Możemy ją odczytać jako globalny „znak czasu” będący wezwaniem do jedności, współpracy, solidarności i odpowiedzialności ludzi wierzących i niewierzących, chrześcijan i wyznawców innych religii. Szczególna wdzięczność należy się pracownikom służby zdrowia: lekarzom, pielęgniarkom, diagnostom, wolontariuszom za ich ofiarną, wręcz bohaterską służbę dla ratowania życia i zdrowia ludzkiego.

Konieczne dla walki z epidemią ograniczenia swobody przemieszczania się i gromadzenia są szczególnie bolesne dla wiernych, pozbawionych bezpośredniego dostępu do Eucharystii i sakramentów Kościoła. Możemy jednak łączyć się duchowo z Chrystusem Eucharystycznym za pośrednictwem transmisji telewizyjnych, radiowych oraz internetowych. Możemy ten trudny czas wykorzystać do odnowienia praktyki modlitwy domowej i rodzinnej, do konkretnych uczynków miłosierdzia, zwłaszcza wobec osób starszych i samotnych, szczególnie zagrożonych epidemią. Codzienna modlitwa różańcowa może stać się dla nas szkołą głębokiej wiary połączonej z ofiarną służbą bliźniemu na wzór Maryi, Wspomożycielki Wiernych.

Warto postrzegać okres trwania pandemii jako czas próby i wyboru, zgodnie ze słowami papieża Franciszka: „Nie jest to czas Bożego sądu, ale naszego osądzenia: czas wyboru tego, co się liczy, a co przemija, oddzielenia tego, co konieczne od tego, co nim nie jest. Jest to czas przestawienia kursu życia ku Tobie, Panie, i ku innym” (27.03.2020 r.).

Abp Stanisław Budzik
Metropolita Lubelski
Przewodniczący
Komisji Nauki Wiary KEP

Lublin, 31 marca 2020 r.

Kuria Metropolitalna Gdańska
ul. Biskupa Edmunda Nowickiego 1
80-330 Gdańsk-Oliwa
tel. (58) 552-00-51; fax. (58) 552-27-75
e-mail: kuria@diecezja.gda.pl

ROPOLITY GDAŃSKIEGO O CELEBRACJI WIELKIEGO TYGODNIA I TRIDUUM PASCHALNEGO W STANIE EPIDEMII

Kościół Powszechny znalazł się w nadzwyczajnej sytuacji. Pierwszy raz od wielu wieków Ojciec Święty będzie sprawował Liturgię Wielkiego Tygodnia praktycznie bez udziału wiernych, z wyjątkiem asysty liturgicznej. Z głęboką wiarą w Bożą obecność oraz w poczucie wielkiej odpowiedzialności za zdrowie i życie wiernych Archidiecezji Gdańskiej, ustalam zasady sprawowania posługi liturgicznej i duszpasterskiej w Wielkim Tygodniu oraz podczas Triduum Paschalnego w Roku Pańskim 2020.

Czynię to w oparciu o dekry Kongregacji ds. Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów z dnia 19 i 25 marca 2020 r.; notę Penitencjarii Apostolskiej o Sakramencie Pojednania w obecnej sytuacji pandemii z dnia 19 marca 2020 r. oraz Wskazania Prezydium Konferencji Episkopatu Polski dla biskupów odnośnie sprawowania czynności liturgicznych w najbliższych tygodniach z dnia 21 marca 2020 r.

W związku ze stanem epidemii przypominam o konieczności ograniczenia liczby wiernych uczestniczących w zgromadzeniach religijnych według aktualnych wskazań organów państwowych i służb sanitarnych. Zgodnie z zarządzeniem władz państwowych nadal obowiązuje prawo, na podstawie którego w liturgii nie może uczestniczyć więcej niż pięć osób, wyłączając z tej liczby osoby sprawujące posługę. Przypominam, że Msze Święte mają być sprawowane w pierwszej kolejności z udziałem osób zamawiających intencję lub osób wcześniej zgłaszających się do duszpasterzy.

Postanawiam, że w Archidiecezji Gdańskiej wszystkie celebracje Triduum Paschalnego będą sprawowane bez udziału wiernych, z wyjątkiem koniecznej asysty liturgicznej w liczbie nie przekraczającej pięć osób, która stanowić będzie reprezentację Ludu Bożego. Proszę poinformować wiernych, którzy zamówili intencje na Mszę Wieczerzy Pańskiej lub Mszę Wigilii Paschalnej, że zamówiona przez nich Msza Święta zostanie odprawiona.

Uczestnictwo w samych liturgiach Triduum Paschalnego (Wielki Czwartek, Wielki Piątek i Wigilia Paschalna) nie jest nakazane, a zatem nieobecność na tych celebracjach nie wiąże się z zaciągnięciem grzechu. Obowiązkowy jest natomiast udział w Mszy Świętej w Niedzielę Palmową i Niedzielę Zmartwychwstania. Dlatego przypominam o udzielonej przeze mnie dyspensie od obowiązku uczestnictwa w niedzielnej Mszy Świętej, która obowiązuje do odwołania. Dotyczy ona wszystkich wiernych Archidiecezji Gdańskiej i osób czasowo przebywających na jej terenie.

Solidaryzując się z apelem władz państwowych, proszę wszystkich wiernych Archidiecezji Gdańskiej o pozostanie w domach i zachęcam do jedności w modlitwie oraz do duchowej łączności ze wspólnotą Kościoła przez udział w celebracjach Wielkiego Tygodnia transmitowanych w środkach społecznego przekazu. Szczególnie zachęcam do duchowego udziału w liturgii transmitowanej z własnej parafii. Proszę poinformować wiernych o godzinie rozpoczęcia uroczystości, aby mogli przyłączyć się do modlitwy pozostając w swoich domach. Dostrzegając w tym czasie ogromny wkład wielu parafii w budowaniu kościelnej wspólnoty poprzez przekaz internetowy odprawianych celebacji, bardzo proszę o transmisję wielotygodniowych ceremonii w mediach społecznościowych czy telewizjach miejskich i osiedlowych.

W Wielkim Tygodniu, kościoły mają być otwarte, umożliwiając wiernym indywidualną modlitwę, adorację Najświętszego Sakramentu i przystąpienie do sakramentu pokuty. Ponieważ w Triduum Paschalne wierni będą mogli modlić się w świątyni jedynie poza liturgią, zezwalam, aby w wyznaczonych godzinach kapłani udzielali Komunii Świętej tym, którzy o to poproszą. Świadom trudności związanych z wprowadzonymi ograniczeniami mającymi na celu troskę o ludzkie zdrowie i życie gorąco proszę, aby umożliwiając wiernym dostęp do świątyń w powyższych sytuacjach, postępować zawsze według aktualnych wskazań organów państwowych i służb sanitarnych.

NIEDZIELA PALMOWA CZYLI MĘKI PAŃSKIEJ

Upamiętnienie wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy ma być obchodzone tylko wewnątrz kościoła, bez procesji. W Mszy Świętej tej niedzieli przewidziane są trzy formy rozpoczęcia liturgii. W Archikatedrze Oliwskiej należy zastosować drugą formę przewidzianą przez Mszał Rzymski, zaś w kościołach parafialnych oraz w innych miejscach trzecią (wejście zwykłe), w której opuszcza się cały obrzęd błogosławieństwa palm. Zalecam, aby pobłogosławić tylko jedną symboliczną palmę celebrans. W tę modlitwę włączymy się duchowo wszyscy.

WIELKI CZWARTEK

Msza Święta Krzyżma zostaje przeniesiona na inny termin, po ustaniu epidemii.

W czasie Mszy Świętej Wieczery Pańskiej należy pominąć obrzęd umycia nóg (*mandatum*). Na zakończenie liturgii pomija się również procesję do ołtarza wystawienia, czyli tzw. „Ciemnicy” - Najświętszy Sakrament należy przechować w tabernakulum.

WIELKI PIĄTEK

Wyjątkowo w tym roku nie będzie adoracji Najświętszego Sakramentu w „Ciemnicy”.

Podczas Liturgii na cześć Męki Pańskiej obowiązuje dodatkowe wezwanie modlitwy wiernych w intencji tych, którzy znajdują się w sytuacji zagrożenia, chorych i zmarłych. Cześć Krzyżowi należy oddawać tylko przez przyklęknięcie lub głęboki skłon, bez kontaktu bezpośredniego, z zachowaniem bezpiecznej odległości między uczestnikami liturgii. W czasie adoracji Krzyża należy na klęcząco odśpiewać suplikacje w intencji ustania epidemii. Grób Pański ma być w tym roku prosty, symboliczny, skromny i może być bez kwiatów. Przypominam, że w Wielki Piątek obowiązuje post ścisły. Wiernych proszę o odprawienie Drogi Krzyżowej i uklęknięcie przed Krzyżem w domach rodzinnych.

WIELKA SOBOTA

W Wielką Sobotę nie będzie tradycyjnego święcenia pokarmów. Zamiast tego polecam obrzęd błogosławieństwa posiłku w domu przed śniadaniem wielkanocnym. Liturgii domowej może przewodniczyć ojciec, matka bądź ktoś z domowników. Tekst obrzędu proszę pobrać ze strony swojej parafii. Należy żywić nadzieję, że taka jednorazowa sytuacja wzbudzi w nas refleksję na temat wartości modlitwy wspólnotowej i większego szacunku do kulturowanych tradycji.

ZMARTWYCHWSTANIE PAŃSKIE

W czasie sprawowania Mszy Świętej Wigilii Paschalnej, przy obrzędzie światła, należy pominąć rozpalanie ogniska, a tylko zapalić świecę i, pomijając procesję, przejść do Orędzia Wielkanocnego. W liturgii chrzcielnej ma być zachowane jedynie odnowienie przyrzeczeń chrzcielnych. Nie udziela się sakramentu chrztu.

W tym roku nie będzie procesji rezurekcyjnych. Podobnie jak uczynił to Ojciec Święty Franciszek, 27 marca 2020 r., błogosławiąc miastu i światu przy pustym placu św. Piotra, polecam, aby celebrans na zakończenie liturgii Wigilii Paschalnej lub przed rozpoczęciem Mszy Rezurekcyjnej udzielił błogosławieństwa Najświętszym Sakramentem całej parafii przed głównymi drzwiami kościoła.

W związku ze stanem epidemii do odwołania zezwalam na kwadrynację w niedzielę i święta nakazane we wszystkich parafiach Archidiecezji Gdańskiej, ilekroć sytuacja będzie tego wymagać.

Wyrażam zgodę, aby na terenie Archidiecezji Gdańskiej można było celebrować Triduum Paschalne także poza Archikatedrą Oliwską i kościołami parafialnymi. Dotyczy to Gdańskiego Seminarium Duchownego, wspólnot zakonnych i kościołów rektorskich z zachowaniem obowiązujących przepisów. W liturgii mogą wziąć udział tylko mieszkańcy domu, bez osób z zewnątrz.

Polecam, aby osoby życia konsekrowanego, przebywające w domach zakonnych na terenie Archidiecezji Gdańskiej, przestrzegały zalecenia pozostawania w domu, zachowując wszelkie przepisy państwowe i sanitarne. W kwestii sprawowania sakramentów świętych proszę duszpasterzy o szczególną

dyspozycyjność dla osób życia konsekrowanego. Przypominam także wszystkim kapłanom naszej archidiecezji o obowiązku rezydencji.

SAKRAMENT POKUTY I POJEDNANIA

Ponieważ w tym roku odbycie spowiedzi przed Świętami Wielkanocnymi, w niektórych wypadkach może być utrudnione, istnieje w takiej sytuacji możliwość skorzystania z uzyskania odpuszczenia grzechów przez akt żalu doskonałego. Informuje nas o tym dokument Penitencjarii Apostolskiej z dnia 20 marca br.: „Tam, gdzie poszczególni wierzący znajdują się w bolesnej niemożności uzyskania rozgrzeszenia sakramentalnego, należy pamiętać, że żal doskonały, płynący z miłości do Boga nad wszystko umiłowanego, wyrażony w szczerej prośbie o przebaczenie (takiej, jaką penitent jest obecnie w stanie wyrazić), i któremu towarzyszy *votum confessionis*, czyli stanowcze postanowienie, aby jak najszybciej przystąpić do spowiedzi sakramentalnej, uzyskują przebaczenie grzechów, nawet śmiertelnych (por. KKK, nr 1452)”.

Osoby, które mimo wszystko pragną skorzystać z sakramentu pokuty, proszę o kontakt ze swoimi duszpasterzami. Spowiedź jest nadal możliwa indywidualnie, ale z zachowaniem środków ostrożności i wzajemnego bezpieczeństwa – penitenta i spowiednika.

Biorąc pod uwagę zdrowie penitentów i szafarzy sakramentu pokuty oraz możliwości parafii, jeżeli to możliwe proszę o odłożenie spowiedzi na czas po ustaniu epidemii. Przypominam przy tym, że na wypełnienie przykazania kościelnego dotyczącego przyjęcia Komunii Świętej w okresie wielkanocnym jest czas do Uroczystości Trójcy Przenajświętszej, która w tym roku przypada 7 czerwca.

Przypominam również wszystkim wiernym, że informacje i zachęty do spowiedzi przez telefon, internet czy maila są fałszywe. Stolica Apostolska nigdy nie wyraziła zgody na takie praktyki.

W tym bardzo trudnym czasie bardzo dziękuję wszystkim wiernym świeckim, duchownym i osobom życia konsekrowanego za trwanie na modlitwie i przyjmowanie oraz wypełnianie koniecznych zasad i ograniczeń podyktowanych troską o ludzkie zdrowie i życie. W bliskości Świąt Wielkanocnych, które są szczególną celebracją życia, gdyż Chrystus zmartwychwstał i żyje, dziękuję za wszelkie przejawy miłości bliźniego oraz okazywaną sobie nawzajem pomoc. Moją serdeczną modlitwą obejmuję wszystkich diecezjan, a zwłaszcza osoby starsze, chore i samotne, oraz

pracowników służby zdrowia i wszystkich służb podejmujących ofiarną walkę z pandemią.

Wszystkim z serca błogosławię.

+ Sławoj Leszek Głódź

Arcybiskup

Metropolita Gdański

**BŁOGOSŁAWIENSTWO POKARMÓW WIELKANOCNYCH PRZED POSIŁKIEM
W NIEDZIELĘ ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO**

Liturgia domowa

Przed rozpoczęciem można zapalić świecę, symbol Chrystusa zmartwychwstałego. Następnie ojciec rodziny, matka lub ktoś z domowników rozpoczyna modlitwę znakiem krzyża:

W imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego.

Wszyscy odpowiadają: Amen.

Prowadzący modlitwę mówi:

Gromadzimy się dzisiaj w naszej rodzinie, aby świętować pamiątkę Zmartwychwstania naszego Pana, Jezusa Chrystusa. On jako Zwycięzca powstał z grobu, aby również namofiarować pokój i nadzieję.

Następnie ktoś z domowników odczytuje tekst Pisma Świętego (Mk 16,1-7).

Z Ewangelii według świętego Marka.

Po upływie szabat Maria Magdalena, Maria, matka Jakuba, i Salome nakupiły wonności, żeby pójść namaścić Jezusa. Wczesnym rankiem, w pierwszy dzień tygodnia przyszły dogrobu, gdy słońce wzeszło. Gdy spojrzały, zauważyły, że kamień był odsunięty. Weszły więc do grobu i ujrzały młodzieńca, siedzącego po prawej stronie, ubranego w białą szatę; i bardzo się przestraszyły. Lecz on rzekł do nich: «Nie bójcie się. Szukacie Jezusa z Nazaretu, ukrzyżowanego; powstał, nie ma Go tu. Oto miejsce, gdzie Go złożyli. Lecz idźcie, powiedzcie Jego uczniom i Piotrowi: „Idzie przed wami do Galilei, tam Go ujrzycie, jak wam powiedział”».

Po odczytaniu tekstu Ewangelii prowadzący modlitwę mówi:

Chrystus zmartwychwstał i żyje między nami. Dał nam moc, abyśmy się stali dziećmi Bożymi, dlatego ośmielamy się mówić:

Wszyscy: Ojcie nasz...

Prowadzący modlitwę mówi dalej:

Ogarnijmy także modlitwą i sercem wszystkich naszych krewnych i przyjaciół. Módlmy się szczególnie o zdrowie dla całej naszej rodziny i o ustanie epidemii, prosimy za chorych, za lekarzy i cały personel medyczny oraz za wszystkie służby. Błagajmy za samotnych, opuszczonych i przygnębionych, aby Zmartwychwstały Pan otworzył ich serca na nadzieję. Ogarnijmy modlitwą cały świat i prosimy zwracając się do Maryi:

Wszyscy: Zdrowaś Maryjo...

Prowadzący modlitwę: Pomódlmy się także za zmarłych. *Wieczny odpoczynek, racz im dać, Panie...*

MODLITWA BŁOGOSŁAWIENSTWA

Prowadzący modlitwę mówi:

Módlmy się.

Wysławiamy Ciebie, Panie Jezu Chryste, który po swoim zmartwychwstaniu ukazałeś się uczniom przy łamaniu chleba i zasiadłeś z nimi do stołu. Bądź z nami, kiedy z wdzięcznością będziemy spożywać te dary: chleb przypominający „chleb żywy, który zstąpił z nieba” i dający życie światu; mięso, wędliny i wszelkie pokarmy, które będziemy jedli na pamiątkę baranka paschalnego i potraw, jakie Ty spożyłeś z Apostołami podczas Ostatniej Wieczerzy; jajka, znak nowego życia i naszego odrodzenia w chrzcie świętym. Pozwól nam z wiarą przeżywać Twoją obecność między nami i dojść do wiecznej uczyty w domu Ojca. Który żyjesz i królujesz na wieki wieków.

Wszyscy: Amen.

Potem każdy z domowników może wypowiedzieć życzenia świąteczne.

Na zakończenie posiłku można wspólnie odmówić modlitwę: Chwała Ojcu i Synowi, i Duchowi Świętemu...

Można także zaśpiewać wielkanocną pieśń, np. Zwycięzca śmierci...